

מסורת הש"ס

(א) גי' יעב"ץ פסח'ה;
 (ב) פסחים קח: עמתי יב;
 (ג) נמליה קח: יצמות דה;
 (ד) סורה לג: פסחים ז קוט;
 (ה) פסחים כא: (נמנחל לה);
 (ו) פסחים עז: ג"ץ קוט;
 (ז) לעיל ב, ו (והוא אלס
 פספוטס אכריו כי "פסח'ה"
 ו"עש' מוס' פסח'ה";
 (ח) אלל בנמרות
 מ'פסח'ה לימח אלל קח
 ע"ש.
 (ט) נמנחל דבן מ' יוס
 ע"ש.
 (י) ווע' נמחוט מג.
 (יא) נמחוט שס ד"ה נן ארעביס;
 (יב) בנמחוט דב;
 (יג) נמנחוט לקמ ע"ק.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר חזי וכו'
 שניים שהעביר שניה
 סהיה: (ב) תוס' ד"ה (צדק
 סב ע"צ) הא יכול וכו' לרישא
 מטומאה לאורייתא וכו':
 (ג) בא"ד לכיון דבאינו יכול
 ללאת וכו' נמי דיכול ללאת
 ע"י הדמק:

הגהות מהר"ב רנשבורג

יכול וכו' ואם לאו דיכול לנאת
אפי' ע"י הדחק טמאה טומאה
דאורייתא וכו' כנ"ל לענ"ד ועי'
מהרש"ל והיא היא:

לְעִזֵּי רַעֲשׁ"י

אישטדיליי"ר
[אישטדיליי"ר].
לפשוט.
פריצונ"ש. צמרמורת.

מוסף רש"י

[illegible]

וללנאת טמא כשהקפיד:
מצערב קטני. אזל אמש
היום לאחר שניעור משנתו
מררת את הרוק ומחוקתו

אם הקפיד עליו אין אי לא לא: איזהו רוק
תפל: תנא "כל שלא טעם כלום מבערב
סבר רב פפא קמיה דרבא למימר כמאן
דאמר לא טעם מידי באורתא אמר ליה רבא
מי קתני בערב ימבערב קתני לאפקוי היכא
דקדים ואכיל אמר רבה בר בר חנה אמר
רבי יוחנן איזהו רוק תפל כל שעבר עליו
חצות לילה ובשניה למימרא דבשניה תליא
מילתא^א והתנן ישן כל היום אין זה רוק תפל
ניעור כל הלילה הרי זה רוק תפל התם
במתנמנם^ב היכי דמי מתנמנם אמר רב אשי
נים ולא נים תיר ולא תיר דקרו ליה ועני ולא
ידיע לאהדורי סברא וכי מדכרו ליה מדכר
תנא יהשכים ושנה פרקו אין זה רוק תפל
ועוד כמה אמר רב יהודה בר שילא אמר רב
אשי אמר רבי אלעזר הכל שיצא רוב דבורו
של שלש שעות: מי גריסין לעיסת גריסין של
פול וכו': לימא מסייע ליה לריש לקיש דאמר
ר"ל רוק תפל צריך שיהא עם כל אחד ואחד
דלמא והבלא דפומא מעלי מתניתין דלא
בכרכי יהודה דתניא ר' יהודה אומר מי גריסין
רותח ועובר שיתן לתוכו מלח^ג מאי משמע
דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא אמר ר"ג
בר יצחק דאמר קרא יורין אחימעץ דרך
הככר ויעבור את הכושי אביי אמר מהכא
והוא עבר לפניהם ואיבעית אימא מהכא
ויעבור מלכם לפניהם וה' בראשם: מי רגלים
שהחמיצו: תנא וכמה חימוצן שלשה ימים
א"ר יוחנן כל שיעורי חכמים בכתמים צריך
שיעור לשיעורן דילך או דוקן דאיש או
דאשה מכוסים או מגולים בימות החמה או
בימות הגשמים: וצריך לכסכם שלש
פעמים: דבעי רבי ירמיה אמטויי ואתויי חד
או דלמא אמטויי ואתויי תרתי מאי תיקון:
העבירן שלא כסדרן: ת"ר הקדים שניים
לראשונים תני חדא שניים עלו לו ראשונים
לא עלו לו ותניא איך ראשונים עלו
ללו שניים לא עלו לו אמר אביי אידי
ואידי שניים עלו לו ולא ראשונים ומאי
ראשונים ראשונים לכסדרן ושניים להעברתן:
מתני' כל אשה שיש לה וסת דיה שעתה
זיאלוה הן הוסתות מפקחת ומעטשת
והוששת בפי כריסה ובשפולי מעיה
ושופעת וכמין צמרמורות אוהזין אותה
וכן כיוצא בהן יכול שקבעה לה שלשה
תנינא חדא זימנא^ד כל אשה שיש לה
דיומי הכא בוסתות דגופא כרקתני אלו
מעטשת והוששת בפי כריסה ובשפולי
פעה ואזלא אמר עולא בריה דרב עלאי
בשופעת

אזינו יכול ללכת אפילו על ידי הדחק
ל ללכת ע"י הדחק טמאה אפילו
ע תבוסה דרבנן אפילו יואל על ידי
אזל ויהיב טעמא לרישא (ג) בטומאה
אזינו יכול ללכת אפילו
הורה אבל יכול ללכת על ידי הדחק
מאה ולר' יוחנן דמפרש כדמשני רב
פא פירוש דרישא אס מתכנסת
אזינו חזני דהרישא דתת אס חזני

תורה אור השלם

- וַיְהִי מָה אַרְצָךְ וַיֹּאמֶר לוֹ
 וְעַתָּה וְיָרֵץ אֶחָיִמְעֵץ דָּרָךְ
 כִּכְרָ וַיַּעֲבֹר אֶת הַבְּחֹשִׁי:
 שְׂמוּאֵל ב' י"ח כ"ג
 וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
 שְׁתַּחֲוּ אַרְצָה שְׁבַע
 עָמִים עַד גִּשְׁתּוּ עַד
 חִזִּי: בְּרֹאשִׁית ל"ג
 עָלָה הַפָּרֶץ לִפְנֵיהֶם
 וַיַּעֲבֹרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ
 וַיַּעֲבֹר מִלִּבָּם לִפְנֵיהֶם וַיֵּצְאוּ
 מִיָּבֵה ב' י"ג

תום' הרא"ש

[illegible]

ומהתם ונראה לומר דבריייתא דהתם קאי אמיתלתא דת"ק דלמך כדי לכבסו צו בגד קטן והתם לא מעלו אלא בני מ' יום והכא לגבי כתם איירי ומעלו בני שלשה ימים ולא שייכי כולוהו מיילי דהתם הכא ומשום הכי לא מייתי הדיא בריתא דהכא ט):

מפחית. פי' בקוטרם אשכנזיילייך צנע"ז ואין נראה אלא כמו שפירש בשבת (דף ק"ה) צני פיהק ומת באליי"ר דאדמר צברכות (דף כ"ד) גבי רבי שמעון מפסח ומניח ידו תחת סנטרו: **מעמטמן.** אישטרונויי"ר וגוסה פירש רש"י בגמרא בלוי"ר ואין נראה אלא פירוש רוטי"ר וכן ג'הק חפלה רוטי"ר וצערון פירש קול היותא מן הגרון מלאו מאכל כדו זה רוטי"ר ואין נראה לפרש שנגלוטי"ר. וכוכלו היי וסמות איירי שמפסקת או מעמטש שעו או שמים בעת שריגלה תחתו אלל משום פירוק או עיטוש חלא זימנא לא קצעה מדמפליג ^ו צין תחלת וסת לסוף וסת וצחד פיהוק וחד עיטוש לא שייך תחלה וסוף:

לימים